

mo tandem Februario nonnihil præter solitum
nactus liberioris otii: non sine arcanâ delectatione,
quod tandem aliquando alieno me ære, ut sic dicam,
solvere, & virum hac etiam in re bonum agere
liceret, fidei datæ cætera (quod sine jactantia dixe-
rim) si quis alius servantissimus, tempus vacuum
cœpi argumento huic impendere. Ex eo horis
succisivis denique nata est hæc Diplomatis Censu-
ra, quod illa quæ antehac conscripseram pridem pe-
riissent. Spero autem vel nunc promissis stanti, longæ
nimium moræ culpam Vos condonaturos: præ-
sertim quandoquidem & deprecor, & simul ju-
stissimis excusationibus haud equidem sum destitu-
tus. Sed & à Cœnobialibus Vindiciis nihil hæcte-
nus fuit periculi Heiderianæ adversus Diplomatis
existimationem institutæ disputationi. Saltem
non apud eos, qui Carolovingici ævi rerum sunt
gnari, quique procul odio & amore utrinque agi-
tata justo examine arbitrari haud gravati sunt. Re-
cte enim quidem ac prudenter S. Augustinus. *Res*
falsa & inanis, nisi corrigatur, habet nonnunquam
fidem: multique sunt homines judicii parum fir-
mi, qui nihil audiunt leguntve, quod non credant
nisi
):(3

